

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către inculpații Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Trandafilov Vasili XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Trandafilova Liubov XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.12.2014 – 21.07.2017;

Instanța de apel: 21.08.2017 – 08.02.2018;

Instanța de recurs: 18.05.2018 – 13.09.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 21 iulie 2017 a fost încetată procedura pe cauza penală de învinuire a lui Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov, în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 179 alin. (1) și art. 193 Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Emelianova Liudmila privind încasarea de la inculpații Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov a prejudiciului material, cauzat prin infracțiune, a fost admisă în principiu cu soluționarea ulterioară a chestiunii privind mărimea compensației cuvenite în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, prin hotărârea Colegiului judiciar al Curții Supreme RM din 30.05.1996 s-a efectuat partajarea gospodăriei colhoznice, situată în s. Avdarma, raionul Comrat, str. Pobeda, 13, în conformitate cu care din gospodăria colhoznică vizată, bunurile în sumă de

11363,5 lei au fost repartizate lui Trandafilova L.I. și Trandafilov V.S., iar bunurile în sumă de 5711,5 lei au fost repartizate lui Ghiumiușliu E.I.. Prin urmare, proprietății imobiliare a lui Ghiumiușliu E.I. i-a fost atribuit nr. de ordine 13 «b», iar proprietății imobiliare a soților Trandafilov - 13 «a». Pe 12.06.2012 Ghiumiușliu E. a decedat și pe 09.08.2013 dreptul de proprietate asupra terenului de pământ nr. cadastral 9610119040 cu suprafața de 0,1 ha cu anexe amplasate pe el, aflat pe adresa r-nul Comrat, s. Avdarma, str. Pobeda, nr. 13 b după moștenire a trecut fiicei ei Emelianova Liudmila.

Însă, Trandafilov Vasili în perioada de după 12.06.2012, data exactă nu a fost stabilită de urmărirea penală, a intrat în posesia proprietății imobiliare menționate prin nimicirea și mutarea semnelor de hotare și dispune de ea până în prezent (adică până la data înaintării învinuirii - 08 septembrie 2014), totodată a demontat gardul, ce împarte terenul lui cu terenul lui Emelianova L. și a îngrădit ambele terenuri prin îngrădire, îngrădind lui Emelianova L.M. accesul la terenul ei, iar la solicitările lui Emelianova L.M. de a părăsi terenul de pământ și de a-i permite accesul la terenul ei, permanent o amenință cu aplicarea violenței și continuă să dispună de terenul lui Emelianova L.M. până în prezent.

Acțiunile lui Trandafilov Vasili au fost calificate în baza art. 193 Cod penal - ocuparea, fără drept, a unui imobil prin distrugerea, strămutarea semnelor de hotar, fiind exclus din învinuire semnul "cu amenințarea aplicării violenței față de proprietar".

Tot el, Trandafilov Vasili, în perioada de la 12.06.2012 până în prezent (adică până la data înaintării învinuirii - 08 septembrie 2014) permanent în mod ilegal, fără permisiunea stăpânilor pătrunde pe terenul de pământ nr. cadastral 9610119040 cu suprafața de 0,1 ha, aflat pe adresa RM, r-nul Comrat, s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 b, ce aparține cu drept de proprietate privată lui Emelianova Liudmila, unde prelucrează fără permisiunea proprietarului terenul de pământ și a amplasat pe el anexele sale gospodărești și alte bunuri, totodată la cerințele proprietarului Emelianova L.M. refuză să părăsească proprietatea ei imobiliară, amenințând-o cu răfuială fizică.

Acțiunile lui Trandafilov Vasili au fost recalificate de pe art. 179 alin. (2) în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, adică violare de domiciliul proprietarului, fără semnul calificativ "însoțită de amenințarea aplicării violenței" incriminat prin rechizitoriu.

Prin hotărârea Colegiului judiciar al Curții Supreme RM din 30.05.1996 s-a efectuat partajarea gospodăriei colhoznice, situată în s. Avdarma, raionul Comrat, str. Pobeda, 13, în conformitate cu care din gospodăria colhoznică vizată, bunurile în sumă de 11363,5 lei au fost repartizate lui Trandafilova L.I. și Trandafilov V.S., iar bunurile în sumă de 5711,5 lei au fost repartizate lui Ghiumiușliu E.I. Prin urmare, proprietății imobiliare a lui Ghiumiușliu E.I. i-a fost atribuit nr. de ordine 13 «b», iar proprietății imobiliare a soților Trandafilov - 13 «a». Pe 12.06.2012 Ghiumiușliu E. a decedat și pe 09.08.2013 dreptul de proprietate asupra terenului de pământ nr. cadastral 9610119040 cu suprafața de 0,1 ha cu anexe amplasate pe el, aflat pe adresa r-nul Comrat, s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 b după moștenire a trecut fiicei ei Emelianova Liudmila.

Însă, Trandafilova Liubov în perioada de după 12.06.2012, data exactă nu a fost stabilită de urmărirea penală, a intrat în posesia proprietății imobiliare menționate prin nimicirea și mutarea semnelor de hotare și dispune de ea până în prezent (adică până la data înaintării învinuirii - 19 noiembrie 2014), totodată prin nimicirea îngrădirii terenului lor, ce împarte terenul lui Emelianova L. și îngrădirea ambelor terenuri printr-o singură îngrădire, a fost restricționat accesului lui Emelianova L.M. la terenul ei, iar la solicitările lui Emelianova L.M. de a părăsi terenul de pământ și de a-i permite accesul la teren, Trandafilova L.I. permanent o amenință cu aplicarea violenței și continuă să dispună de terenul lui Emelianova L.M. până în prezent.

Acțiunile lui Trandafilova Liubov au fost calificate în baza art. 193 Cod penal - ocuparea, fără drept, a unui imobil prin distrugerea, strămutarea semnelor de hotar, fiind exclus din învinuire semnul "cu amenințarea aplicării violenței față de proprietar".

Tot ea, Trandafilova Liubov, în perioada de la 12.06.2012 până în prezent (adică până la data înaintării învinuirii - 19 noiembrie 2014) permanent în mod ilegal fără permisiunea stăpânilor pătrunde pe terenul de pământ nr. cadastral 9610119040 cu suprafața de 0,1 ha, aflat pe adresa RM, r-nul Comrat, s. Avdarma str. Pobeda nr. 13 b, ce aparține cu drept de proprietate privată lui Emelianova Liudmila, unde prelucrează fără permisiunea proprietarului terenul de pământ și a amplasat pe el anexele sale gospodărești și alte bunuri, totodată la cerințele proprietarului Emelianova L.M. refuză să părăsească proprietatea ei imobiliară, amenințând-o cu răfuială fizică.

Acțiunile lui Trandafilova Liubov au fost recalificate de pe art. 179 alin. (2) în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, adică violare de domiciliul proprietarului, fără semnul calificativ "însoțită de amenințarea aplicării violenței" incriminat prin rechizitoriu.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Jecov N.P. în numele inculpatei Trandafilova L. prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care Trandafilova Liubov să fie achitată, deoarece în acțiunile acesteia nu există elementele constitutive ale infracțiunii, invocând următoarele argumente:

-organul de urmărire penală nu a prezentat careva probe concludente, ce ar confirma vinovăția lui Trandafilova L. în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, după cum este indicat în rechizitoriu "pătrundere ilegală în domiciliul părții vătămate Emelianova L. și aflarea ilegală în el fără consimțământul proprietarului, precum și refuzul de a părăsi domiciliul la cerința stăpânei";

-organul de urmărire penală nu a demonstrat prin care acțiuni se exprimă pătrunderea ilegală, aflarea ilegală și refuzul de a părăsi domiciliul din partea inculpatei;

-acuzarea de stat nu a prezentat probe, că anume Trandafilova L. fără permisiunea lui Emelianova L. pătrunde pe terenul de pământ aflat în proprietatea părții vătămate, că ea prelucrează fără consimțământul proprietarului acest teren, adică a construit sau a ridicat în alt mod pe el anexele sale gospodărești și alte bunuri și refuză la cerința părții vătămate Emelianova L. să părăsească domiciliul ei;

-nici unul dintre martorii acuzării audiați pe cauză, precum și partea vătămată Emelianova L., nu au afirmat, că au fost martori oculari precum că, Trandafilova L. fără permisiunea lui Emelianova L. pătrundea pe terenul de pământ, aflat în proprietatea părții vătămate, că Trandafilova L. prelucrează fără permisiunea proprietarului acest teren de pământ, a amplasat pe el anexele sale gospodărești și alte bunuri și refuză la cerința părții vătămate Emelianova L. de a părăsi domiciliul ei;

-organul de urmărire penală i-a înaintat învinuirea inculpatei precum că, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal de sine stătător, independent de acțiunile lui Trandafilov V.;

-organul de urmărire penală nu a demonstrat nici comiterea de către inculpata Trandafilova L. a infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal.

- în cadrul susținerilor verbale procurorul nu a explicat despre care semne de hotar nimicite și mutate este vorba;

- în cazul examinat, hotarele fixe ale terenurilor învecinate nu au fost stabilite (s-au efectuat doar lucrări cadastrale pentru stabilirea hotarelor terenului de pământ cu scop de a elabora un plan geometric, despre ce în special a explicat martorul Bratunov I.) și respectiv semne de hotar pe acest teren niciodată nu au fost stabilite și nu au fost fixate;

-drept confirmare este lipsa actului de examinare a terenului la stabilirea hotarelor fixe în care se indică obiecte materiale, ce exercită rolul semnelor de hotar, ce marchează hotarele terenului de pământ pe loc, metoda de afectare a acestora, precum și se indică despre transmiterea bornelor către proprietar pentru păstrare;

-terenul ce aparține lui Emilianova L., niciodată nu a fost delimitat prin careva borne, prin urmare este imposibilă invocarea nimicirii sau mutării acestora de către inculpați.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 februarie 2018, a fost respins apelul avocatului Jecov N. în numele inculpatei Trandafilova Liubov, ca neîntemeiat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, reluând ancheta judiciară în ședința de judecată a instanței de apel, au fost audiați partea vătămată Emelianova L.M., inculpații Trandafilov V.S., Trandafilova L.L, precum și prin darea citirii, în conformitate cu art. 414 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, au fost cercetate probele, examinate în prima instanță.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a recalificat infracțiunea incriminată inculpaților din art. 179 alin. (2) în art. 179 alin. (1) Cod penal, iar probele acumulate și administrate la cauză, confirmă pe deplin vinovăția inculpaților Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal.

A stabilit instanța de apel că, din materialele cauzei rezultă, că la 15.08.2013 în baza certificatului de moștenitor legal din 09.08.2013, eliberat de notarul public Tarleva Irina, în registrul bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate al pătimitei Emelianova L.M. asupra terenului de pământ cu numărul cadastral 9610119.040, cu suprafața totală de 0,1 ha cu construcția amplasată pe el cu numărul cadastral 9610119.040.01, cu suprafața totală de 26,5 m², aflat pe adresa: UTA Găgăuzia, s. Avdarma, str. Pobeda 13b (vol. 1, f.d. 57-59).

Instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpaților Trandafilov V.S. și Trandafilova L.I. în comiterea infracțiunilor, se confirmă și prin declarațiile părții vătămate Emelianova L.M. (vol. 1, f.d. 227-230) și declarațiile martorilor, în special ale lui Caraiani Mihail (vol. 1, f.d. 231), Caraiani E. (vol. 1, f.d. 235-236), Bratunov I.D. (vol. 1, f.d. 237-238), Chirovici L.A. (vol. 1, f.d. 246-248), Cocianji C.N. (vol. 1, f.d. 251-252), precum și prin probele scrise anexate la materialele dosarului.

Totodată, instanța de apel a menționat că, declarațiile părții vătămate sunt consecvente și coroborează cu alte probe prezente la dosar.

A mai specificat instanța de apel că, vinovăția inculpaților se confirmă și prin materialele cauzei penale, inclusiv:

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 01.10.2013 (vol. 1, f.d. 15);
- copia hotărârii Colegiului judiciar al Curții Supreme RM din 30.05.1996 prin care s-a efectuat partajarea gospodăriei colhoznice, situată în s. Avdarma raionul Comrat, str. Pobeda, 13, în conformitate cu care din gospodăria colhoznică vizată, bunurile în sumă de 11363,5 lei au fost repartizate lui Trandafilova L.I. și Trandafilov V.S., iar bunurile în sumă de 5711,5 lei au fost repartizate lui Ghiumiușliu E.I. Prin urmare, proprietăți imobiliare a lui Ghiumiușliu E.I. i-a fost atribuit nr. de ordine 13 «b», iar proprietăți imobiliare a soților Trandafilov - 13 «a», (vol. 1, f.d. 16-17);

- copia planului cadastral al casei, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda, nr. 13 b din 22.08.2013 (vol. 1, f.d. 18);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 19.03.2014 cu foto-tabel anexat (vol. 1, f.d. 40-45);

- copia extrasului din registrul bunurilor imobile, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 b din 21.08.2013 (vol. 1, f.d. 57);

- copia certificatului de moștenitor legal din 09.08.2013 al bunului imobil, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 b din 21.08.2013 (vol. 1, f.d. 58);

- copia planului geometric al terenului, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 b (vol. 1 f.d. 108);

- copia planului geometric al terenului, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 din 10.10.2012 (vol. 1, f.d. 109);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 08.08.2014 cu copia anexată a planului geometric al terenului, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 din 10.10.2012 și copia planului geometric al terenului, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda nr. 13 din 10.10.2012 (vol. 1, f.d. 123-125);

- copia actului de stabilire a hotarelor terenului de pământ din 03.10.2012 cu schema anexată de stabilire a hotarelor terenului de pământ și copia planului geometric al terenului, situat pe adresa s. Avdarma, str. Pobeda 13 b din 10.10.2012 (vol. 1, f.d. 143-146).

Astfel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității ei, și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe precum că, inculpatul Trandafilov V. pe parcursul perioadei, începând de la 12.06.2012 și până la data înaintării învinuirii oficiale, adică până la 08 septembrie 2014, și că inculpata Trandafilova L. pe parcursul perioadei începând de la 12.06.2012 și până la data înaintării învinuirii oficiale, adică până pe 19 noiembrie 2014 într-adevăr au încălcat inviolabilitatea domiciliului pătimatei Emelianova L..

Totodată, instanța de apel a menționat, că nerecunoasterea vinovăției și refuzul de a da declarații de către inculpații Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov este o formă aleasă de apărare și încercare de a evita răspunderea penală.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de apel nu a găsit temeiuri pentru casarea sentinței de condamnare și achitarea inculpaților Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov, după cum solicită apărătorul în apelul depus din cauza lipsei în faptele lor a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță a dat apreciere justă probelor administrate, prezentate de către părți și întemeiat i-a recunoscut vinovați pe inculpații Trandafilov Vasili și Trandafilova Liubov și în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 193 Cod penal.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărării precum, că nu au existat careva borne de hotar pe terenul de pământ ce a aparținut cu drept de proprietate lui Emelianova L., și astfel lipsește faptul nimicirii sau mutării acestora de către inculpați, or, conform declarațiilor martorilor și probelor care sunt anexate la materialele cauzei, pe acest teren au fost instalate borne de hotar, la fel terenul de pământ al lui Emelianova L. a fost anterior îngrădit de către inculpați printr-un gard.

Astfel, vinovăția inculpaților Trandafilov V.S. și Trandafilova L.I. în comiterea infracțiunii ce li se incriminează în baza art. 193 Cod penal au fost confirmate prin declarațiile pătimatei Emelianova L.M. (vol. 1, f.d. 227-230).

A mai menționat instanța de apel că din declarațiile părții vătămate și a martorilor rezultă, că inculpații au intrat în posesia imobilului străin în perioada indicată de timp prin nimicirea și mutarea bornelor, care împărțeau două terenuri și astfel, ilegal au unit la bunul imobil ce le aparținea imobilul străin, constituit din terenul de pământ cu numărul cadastral 9610119.040 cu suprafața totală de 0,1 ha cu construcția amplasată pe el cu numărul cadastral 9601119.040.01, cu suprafața totală de 26,5 m², care se află pe adresa: UTA Găgăuzia, s. Avdarma, str. Pobeda 13 b, cu terenul și construcțiile lor, amplasate în vecinătate.

Totodată, instanța de apel a menționat, că prin declarațiile părții vătămate Emelianova L. și martorilor Caraiani M., Caraiani E. nu a fost confirmat faptul amenințării aplicării violenței de către inculpații Trandafilov V. și Trandafilova L. în momentul intrării ilegale în posesia imobilului, dat fiind faptul că în acel moment partea vătămată lipsea.

Astfel, instanța de apel a fost de acord cu concluzia primei instanțe privind excluderea din calificarea juridică a acțiunilor fiecăruia dintre inculpați a indicelui calificativ, ca comitere faptei, prevăzută de art. 193 Cod penal, cu amenințarea aplicării violenței, deoarece o atare situație nu a fost dovedită de către acuzatorul de stat.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel a considerat, că probele administrate pe cauză confirmă pe deplin vinovăția inculpaților Trandafilov V. și Trandafilova L. în comiterea infracțiunii, prevăzută de art. 193 Cod penal, și anume intrarea ilegală deplină în posesia bunului imobil străin, comisă prin nimicirea și mutarea bornelor.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, au declarat recursuri ordinare inculpații Trandafilova Liubov și Trandafilov Vasili.

6.1. Inculpata Trandafilova Liubov, la 13 martie 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, declarând recurs ordinar, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitată.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6), 8) și 12) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare au apreciat incorect probele anexate la materialele dosarului;

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- la materialele dosarului nu există probe ce ar demonstra vinovăția inculpatei privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal;

- acuzarea de stat nu a demonstrat prin probe faptul că inculpata a intrat fără voia lui Emilianova L. pe teritoriul acesteia;

- nici partea vătămată și nici martorii nu au confirmat că inculpata a intrat fără permisiunea lui Emelianova L. pe parcela de teren;

- faptei săvârșite i s-a dat încadrare juridică greșită;

- nu a fost demonstrată nici comiterea de către inculpată a infracțiunii prevăzută de art. 193 Cod penal;

- lotul de teren nu cuprinde careva semne distinctive ce ar permite perceperea hotarului, iar astfel de semne niciodată nu au fost instalate.

6.2. Inculpatul Trandafilov Vasili, la 03 aprilie 2018, în termen, declarând recurs ordinar, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat argumente similare cu cele invocate în recursul declarat de către inculpata Trandafilova Liubov.

7. Procurorul și partea vătămată Emilianova Liudmila prin referințele depuse au opinat asupra respingerii recursurilor, deoarece consideră că temeiurile de recursuri invocate de recurenți nu constituie erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen, cât și vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele*

reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

8.1. Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpata Trandafilova Liubov.

Prin recursul declarat, recurenta a invocat temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată că aceste temei invocat de recurentă nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f. d. 17 - 18, vol. III), au fost cercetate probele acuzării și a apărării, nefiind solicitate cercetarea unor noi probe de către partea apării.

Prin urmare, Colegiul penal constată că erorile de drept invocate de recurentă prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

8.2. Referitor la temeiul de drept invocat de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, criticile formulate de recurent sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 5 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Conform hotărârilor adoptate, prima instanță și cea de apel au apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind încetarea procesului penal în privința lui Trandafilova Liubov, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) și 193 Cod penal – din motivul expirării prescripției tragerii la răspundere penală.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

8.3. Cu referire la motivele recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpata nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că *„faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”* este lipsită de logică, dar și neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatei, iar potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivelor expuse de către recurent.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurentă, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8.4. Referitor la recursul ordinar declarat de inculpatul Trandafilov Vasili.

Potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația. Procurorul

care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia prin care a fost admis apelul declarat din partea apărării.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei legale vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, indicând temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicând problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Colegiul penal menționează, că *temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.*

În prezenta cauză din materialele anexate rezultă că, inculpatul Trandafilov Vasili nu au contestat cu apel sentința instanței de fond, neutilizând calea de atac, cauza fiind examinată în ordine de apel la apelul avocatului Jecov N. în numele inculpatei Trandafilova Liubov, care a fost respins ca neîntemeiat, fiind menținută sentința primei instanțe.

Prin urmare, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul ordinar depus de inculpatul Trandafilov Vasili în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 08 februarie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Trandafilov Vasili XXXXX** și **Trandafilova Liubov XXXXX**, din motiv că recursul inculpatei Trandafilova Liubov este vădit neîntemeiat, iar recursul inculpatului Trandafilov Vasili nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **12 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor